

Martyna KASPRZAK

Uniwersytet Jagielloński

Katedra Teatru i Dramatu Wydziału Polonistyki

Nuda jako bodziec dla artysty. Na przykładzie prac Johna Cage'a i Roberta Rauschenberga

Na przykładach prac Johna Cage'a i Roberta Rauschenberga zostanie omówione zjawisko nudy jako narzędzie i bodziec dla artysty. Wybrane projekty z lat 50. to nowe spojrzenie na biel i ciszę, które nigdy nie są całkowitą próżnią ani dźwiękoszczelną komorą. Otwierają pustkę, która jest płaszczyzną współgrającą z otoczeniem. To dzięki niej odbiorca ma zobaczyć i usłyszeć samego siebie. To gest zapraszający do refleksji.

Działania Cage'a i Rauschenberga nawiązywały do praktyki buddyjskiej, według której nuda zapewnia osiągnięcie stanu wyjściowego dla usprawniania koncentracji oraz dla duchowego rozwoju na Buddyjskiej ścieżce. To także sprzeciw wobec Zachodniego skupienia na dążeniu do ekscytacji. Idee przyświecające artystom oraz ich rozumienie nudy zostaną wyjaśnione w oparciu o konkretne przykłady. Jak pisał Cage: „Nuda plus uwaga = zaczyna być ciekawie”